

Zagrijevanje je gotovo!

Nakon svih ciničnih komentara, bogatunskih omalovažavanja i pljuckanja s visoka, Vlada je pokazala da joj je obrazovanje i dalje zadnja rupa na svirali i da se sa štrajkašima namjeravaju obračunati kao s neposlušnim kmetovima koji odbijaju shvatiti Gdje Im Je Mjesto.

Zbog toga smatramo da je prošlo vrijeme za hodanje na prstima. Pričice o “nadoknadama” i “odgovornosti” su samo pričice. Broj nastavnih dana je stvar administracije, a odgovornost je (ili bi trebala biti) na strani Vlade.

Ovaj štrajk se najmanje vodi oko koeficijenata i iznosa plaće. Prije svega se vodi zbog dvadesetogodišnjeg omalovažavanja prosvjete kao struke i obrazovanja kao sektora. Zbog toga što sa škola opada žbuka, a učitelji papir za kopiranje nose od kuće. Kako će povećanje plaća to riješiti? Samo povećanje plaća nikako, ali kapitulacija Vlade itekako hoće, i to je ono što tražimo: pobjedu u borbi i priznanje da je ne DOSTA nego već PREVIŠE. “Povećanje plaća” je jedini alat koji nam je na raspolaganju po Zakonu o radu. I zato štrajkamo “samo” zbog toga.

Nikakav kompromis ne dolazi u obzir. Ako tražimo 300 kuna povišice, nećemo pristati na 200, nećemo pristati na 250, nećemo pristati na 299. Jer nije stvar u novcu, nego u principu. Vlada mora reći “Oprostite nam, pogriješili smo.” Ako neće milom, onda to mora napraviti silom. I to će onda biti poruka svim budućim vladama da postoji granica. Možete neke ljude gaziti neko vrijeme, ali ne možete sve ljude gaziti cijelo vrijeme.

Ako ovaj štrajk propadne, gotovo je. Pakujte se i idite negdje drugdje jer Hrvatska je i službeno utvrdila da joj je obrazovanje nebitno, da je na vlasti Franjo Tah i da će od sad pa za vijeke vjekova neposlušni kmetovi biti sankcionirani i disciplinirani.

Ako Vlada zaoštrava igru, onda to moramo napraviti i mi, inače stvar propada. Zahtijevamo od sindikata da štrajk postane totalni, svaki dan bez nastave, bez “čuvanja djece”, do ispunjenja zahtjeva.

Također, štrajkovi pokazuju tko je tko u profesiji. Ako vam je učiteljstvo poziv, ako vam je stalo do obrazovanja mladih naraštaja, ako želite da vide, shvate i nauče kako je to biti odgovoran i boriti se za svoja prava, onda ćete ustrajati u ovome, ma koliko bilo teško, tako da im možete reći: ovo je važan posao, ovo je jedini način da se osigura budućnost.

Ako ste samo državni službenik, lokalni čato koji utefteruje sate u imenik, Ivica Kičmanović koji misli da je uhvatio Boga za bradu zato što radi na toplom i u školi ima aparat za kavu, onda nećete štrajkati, ali onda niste ni bitni.

U svakom učiteljskom štrajku odaziv učitelja je 100%. Oni koji ne sudjeluju nisu učitelji, nego upravo oni loši nadomjestci o kojima se komentira po novinskim portalima, koji su zadovoljni mrvicama i koji ne mogu ništa nikoga naučiti upravo zato što i sami nisu ništa naučili. A ako ovaj štrajk propadne, samo će takvi ostati u školama.

Sad više nema nazad. Ako ovaj štrajk propadne, pripremite velike žlice jer ćete do kraja života srkati i jesti sve što vam Vlada servira, a znate, i znamo da znate što se jede kad Vlada servira.